

No. 33995

**ESTONIA
and
UKRAINE**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Tallinn on 10 May 1996

Authentic texts: Estonian, Ukrainian and English.

Registered by Estonia on 18 August 1997.

**ESTONIE
et
UKRAINE**

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Tallinn le 10 mai 1996

Textes authentiques : estonien, ukrainien et anglais.

Enregistrée par l'Estonie le 18 août 1997.

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

EESTI VABARIIGI VALITSUSE JA UKRAINA VALITSUSE VAHE-
LINE TULU- JA KAPITALIMAKSUGA TOPELTMAKSUSTA-
MISE VÄLTIMISE NING MAKSUDEST HOIDUMISE TÕKESTA-
MISE LEPING

Eesti Vabariigi Valitsus ja Ukraina Valitsus,

soovides sõlmida lepingut tulu- ja kapitalimaksuga topeletmaksustamise vältimiseks ning maksudest hoidumise tõkestamiseks

ja kinnitades oma püüdlusi arendada ning süvendada vastastikuseid majandussidemeid,

leppisid kokku järgnevas:

Artikkel 1

Isikuline ulatus

Käesolev leping kehtib isikute suhtes, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi residentid.

Artikkel 2

Lepingualused maksud

1. Käesolev leping kehtib lepinguosalise riigi, tema riiklike allüksuste või kohalike omavalitsuste poolt kehtestatud tulu- ja kapitalimaksude suhtes, seda sõltumata nende sissenõudmise viisist.
2. Tulu- ja kapitalimaksudena käsitletakse makse, mis on kehtestatud kogutulule, kogukapitalile või tulu või kapitali koostisosadele, sealhulgas makse vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud tulule, samuti ka makse kapitali väärtuse kasvule.
3. Olemasolevad maksud, mille suhtes leping kehtib, on konkreetselt:

a) Eestis:

- (i) tulumaks;
 - (ii) kohalik tulumaks; ja
 - (iii) maamaks;
- (edaspidi "Eesti maks");

b) Ukrainas:

- (i) ettevõtte kasumimaks (*podatok na prybutok pidpryjemstv*); ja
- (ii) kodanike tulumaks (*prybutkovyj podatok z gromadian*);
(edaspidi "Ukraina maks").

4. Leping kehtib ka samastele või olemuslikult sarnastele maksudele, mis on lepinguosalise riigi poolt kehtestatud pärast käesoleva lepingu allakirjutamise kuupäeva lisaks olemasolevatele maksudele või nende asemel. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud teatavad üksteisele igast tähtsamast muudatusest, mis on tehtud nende vastavates maksuseadustes.

Artikkel 3

Üldmõisted

1. Käesoleva lepingu mõttes, kui kontekst ei nõua teisiti:

- a) mõiste "Eesti" tähistab Eesti Vabariiki ja, kasutatuna geograafilises mõttes, tähistab Eesti territooriumi ja muid Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib Eesti seaduste alusel ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega kasutada õigusi merepõhja, maapõue ning neis leiduvate loodusvarade suhtes;
- b) mõiste "Ukraina", kasutatuna geograafilises mõttes, tähistab Ukraina territooriumi, tema mandrilava ja eksklusiivset (merealast) majandusvööndit, sealhulgas väljaspool Ukraina territoriaalmerd asuvaid alasid, mida kooskõlas rahvusvahelise õigusega on määratletud või võidakse määratleda kui alasid, kus Ukrainal võivad olla õigused merepõhja, maapõue ning neis leiduvate maavarade suhtes;
- c) mõisted "lepinguosaline riik" ja "teine lepinguosaline riik" tähistavad Eestit või Ukrainat, nii nagu kontekst seda nõuab;
- d) mõiste "kodanik" tähistab:
 - (i) lepinguosalise riigi kodakondsust omavat füüsilist isikut;
 - (ii) juriidilist isikut, partnerlust või assotsiatsiooni, kelle staatus on määratletud lepinguosalises riigis kehtivate seadustega;
- e) mõiste "isik" hõlmab füüsilist isikut, kompaniid ja muud isikute ühendust;
- f) mõiste "kompanii" tähistab juriidilist isikut või igat üksust, keda maksustamise eesmärgil käsitletakse juriidilise isikuna;
- g) mõisted "lepinguosalise riigi ettevõtte" ja "teise lepinguosalise riigi ettevõtte" tähistavad vastavalt lepinguosalise riigi residentide ettevõtet ja teise lepinguosalise riigi residentide ettevõtet;

- h) mõiste "rahvusvaheline transport" tähistab lepinguosalise riigi ettevõtte mere- või õhustransporti, välja arvatud juhul, kui mere- või õhustransport toimub ainult teise lepinguosalise riigi piirides;
 - i) mõiste "kompetentne ametivõim" tähistab Eestis rahandusministrit või tema volitatud esindajat, ja Ukrainas Rahandusministeeriumit või tema volitatud esindajat.
2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingu rakendamisel teisi, siin defineerimata mõisteid, siis on neil, kui kontekst ei nõua teisiti, tähendus, mis on neil selle riigi seaduse alusel vastavate maksude kohta, mille suhtes leping kehtib.

Artikkel 4

Resident

1. Käesoleva lepingu mõttes tähistab mõiste "lepinguosalise riigi resident" isikut, kellel on selle riigi seaduste alusel maksukohustus elukohta, residentsuse, juhtimiskeskuse, registreerimiskoha või mõne muu samase kriteeriumi tõttu. Mõiste hõlmab ka selle riigi valitsust, tema riiklikke allüksusi ja kohalikke omavalitsusi, ja selle riigi, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse asutusi või neile täielikult kuuluvaid üksusi, kes on loodud selle riigi seaduste alusel. Kuid see mõiste ei hõlma isikut, kellel on selles riigis maksukohustus ainult seal asuvate tuluallikate või kapitali tõttu.
2. Kui käesoleva artikli 1. lõike sätete kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, siis määratakse tema staatus järgnevalt:
- a) teda loetakse residentiks lepinguosalisel riigis, kus tal on alaline elukoht; kui tal on alaline elukoht mõlemas lepinguosalisel riigis, siis loetakse teda residentiks lepinguosalisel riigis, kellel tal on otsesemad isiklikud ja majanduslikud sidemed (eluliste huvide keskus);
 - b) kui lepinguosalist riiki, kus on tema eluliste huvide keskus, ei ole võimalik kindlaks määrata, või kui tal puudub alaline elukoht kummaski lepinguosalisel riigis, siis loetakse teda residentiks lepinguosalisel riigis, kus ta korduvalt viibib;
 - c) kui ta viibib korduvalt mõlemas lepinguosalisel riigis või ei viibi korduvalt neist kummaski, siis loetakse teda residentiks lepinguosalisel riigis, kelle kodanik ta on;
 - d) kui ta on mõlema lepinguosalise riigi kodanik või ei ole kummagi lepinguosalise riigi kodanik, siis lahendatakse see küsimus lepinguosaliste riikide kompetentsete ametivõimude vastastikusel kokkuleppel.
3. Kui käesoleva artikli 1. lõike sätete kohaselt on isik, kes ei ole füüsiline isik, mõlema lepinguosalise riigi resident, siis loetakse teda residentiks lepinguosalisel riigis, kelle seaduste alusel on määratletud tema staatus.

Artikkel 5

Püsiv tegevuskoht

1. Käesoleva lepingu mõttes tähistab mõiste "püsiv tegevuskoht" äritegevuse kindlat asukohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtte äritegevus.

2. Mõiste "püsiv tegevuskoht" hõlmab sealhulgas:

- a) juhtkonna asukohta;
- b) filiaali;
- c) kontorit;
- d) tehast;
- e) töökoda;
- f) loodusvarade uurimisega seotud seadmeid või ehitist;
- g) kaevandust, nafta- või gaasipuurauku, karjääri või mõnda teist loodusvarade kasutuselevõtu kohta;
- h) kaupade müügiks kasutatavat ladu või muud ehitist.

3. Ehitusplats või ehitus-, montaaži- või seadmestamisprojekt kujutab endast püsivat tegevuskohta ainult juhul, kui selline plats või projekt kestab kauem kui kuus kuud.

4. Olenemata käesoleva artikli eelnevatest sätetest ei loeta mõistet "püsiv tegevuskoht" hõlmavat:

- a) võimsuste kasutamist ettevõttele kuuluvate kaupade ainult ladustamise, väljapaneku või kohaletoimetamise eesmärgil;
- b) ettevõttele kuuluvate kaubavarude hoidmist ainult ladustamise, väljapaneku või kohaletoimetamise eesmärgil;
- c) ettevõttele kuuluvate kaubavarude hoidmist ainult töötlemise eesmärgil teise ettevõtte poolt;
- d) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult ettevõttele vajalike kaupade ostmise või informatsiooni kogumise eesmärgil;
- e) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult ettevõtte toimimiseks vajaliku, mõne muu ettevalmistava või abistava iseloomuga tegevuse eesmärgil;
- f) äritegevuse kindla asukoha pidamist ainult seoses punktides a kuni e loetletud tegevuste ükskõik milliste kombinatsioonidega, eeldades, et kõik sellest kombinatsioonist tulenev kindla asukoha äritegevus on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Olenemata käesoleva artikli 1. ja 2. lõike sätetest, kui isik, kes ei ole sõltumatu esindaja staatuses vastavalt käesoleva artikli 6. lõikele, tegutseb ettevõtte nimel ning kes on volitatud sõlmima ja korduvalt sõlmib lepinguosalises riigis ettevõtte nimel lepinguid, siis loetakse sel ettevõttel olevat püsiv tegevuskoht selles riigis kõigi sellise isiku poolt ettevõtte jaoks sooritatud tegevuste suhtes juhul, kui sellise isiku tegevus ei vasta käesoleva artikli 4. lõikes loetletud

tegevustele, mis oleksid toimunud äritegevuse kindla asukoha kaudu ja mis ei muudaks seda äritegevuse kindlat asukohta vastavalt selle lõike sätetele püsivaks tegevuskohaks.

6. Ettevõtte ei loeta olevat lepinguosalises riigis püsivat tegevuskohta ainult selles riigis maakleri, komisjonäri või mõne teise sõltumatu esindaja kaudu toimuva äritegevuse suhtes eeldusel, et sellised isikud tegutsevad äritegevuseks ettenähtud korras.

7. Asjaolu, et kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, kontrollib kompaniid või on kontrollitav kompanii poolt, kes on teise lepinguosalise riigi resident, või kelle äritegevus toimub selles teises riigis (kas püsiva tegevuskoha kaudu või mõnel muul viisil), ei muuda iseenesest kumbagi kompaniid üksteise suhtes püsivaks tegevuskohaks.

Artikkel 6

Kinnisvaratulu

1. Lepinguosalise riigi residentide poolt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast saadud tulu (sealhulgas tulu põllumajandusest ja metsandusest) võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Mõistet "kinnisvara" on tähendus, mis tal on selle lepinguosalise riigi seaduse alusel, kus mainitud vara tegelikult asub. Mõiste hõlmab igal juhul kinnisvara päraldise, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat sisseasetet ning eluskarja, maaomandit käsitleva üldise seadusega sätestatud õigusi, optsoone või samaseid kinnisvara omandamise õigusi, kinnisvara kasutamise õigusi ja õigusi muutuvatele või püsivatele väljamaksetele töö või õiguse eest tööle maavarade leiukohtade, allikate ja teiste loodusvaradega. Laevu ja õhusõidukeid ei käsitleta kinnisvarana.

3. Käesoleva artikli 1. lõike sätteid kehtivad kinnisvara otsesest kasutamisest, rendile andmisest või mõnel muul viisil kinnisvara kasutamisest saadud tulule, aga ka kinnisvara võõrandamisest saadud tulule.

4. Kui aktsiate või muude korporatiivsete õiguste omamine kompaniis annab selliste aktsiate või korporatiivsete õiguste omanikule õiguse kompaniile kuuluva kinnisvara kasutusele, siis võidakse selle õiguse otsesest kasutamisest, rendile andmisest või mõnel muul viisil kasutamisest saadud tulu maksustada selles lepinguosalises riigis, kus kinnisvara asub.

5. Käesoleva artikli 1. ja 3. lõike sätteid kehtivad ka ettevõtte kinnisvarast ja eraviisilises teenistuses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

Artikkel 7

Ärikasumid

1. Lepinguosalise riigi ettevõtte kasumid maksustatakse ainult selles riigis, kui ettevõtte äritegevus ei toimu teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu. Kui ettevõtte

Äritegevus toimub eelpool mainitud viisil, siis võidakse ettevõtte kasumeid maksustada teises riigis, kuid ainult seda osa kasumitest, mis kuulub sellele püsivale tegevuskohale.

2. Olenevalt käesoleva artikli 3. lõike sätetest, kui lepinguosalise riigi ettevõtte äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu, siis loetakse kummaski lepinguosalises riigis sellele püsivale tegevuskohale kuuluvaks kasumid, mida tegevuskoht oleks võinud saada iseseisva ettevõttena, kes osaleb samade või sarnaste tingimuste alusel samadel või sarnastel tegevusaladel ja on täiesti iseseisev oma suhetes ettevõttega, kelle püsiv tegevuskoht ta on.

3. Püsiva tegevuskoha kasumite määramisel lubatakse kuludena maha arvata kulused, mis on tekkinud püsiva tegevuskoha tõttu, sealhulgas juhtimise ja administreerimisega tekkinud kulud, seda kas riigis, kus püsiv tegevuskoht asub, või mujal. Lepinguosalise riigi poolt mahaarvatavatena lubatud kulud hõlmavad ainult kulused, mis on selle riigi siseriiklike õigusaktide alusel mahaarvatavad. Kuludena ei lubata eriti mahaarvata summasid, mida püsiv tegevuskoht maksis (teisisi kui tegelike kulude katmiseks) ettevõttele või tema teistele kontoritele rojaltidena, tasudena või muude sarnaste väljamaksetena patentide või muude õiguste kasutamise eest, või komisjonitasuna teatud teenuste osutamise või juhtimise eest, või, välja arvatud pangandusettevõtte puhul, intressidena ettevõtte poolt püsivale tegevuskohale antud rahalise laenu eest.

4. Niivõrd, kui võrd püsivale tegevuskohale kuuluvaid kasumeid määratakse lepinguosalise riigi poolt järgitava tava kohaselt ettevõtte kogukasumite jaotamise alusel tema erinevate osade vahel, ei takista käesoleva artikli 2. lõike ükski sätte määramast maksustatavaid kasumeid selles lepinguosalises riigis kasutatava jaotusmeetodi järgi; seejuures peab kasutatav jaotusmeetod olema selline, et tulemus oleks kooskõlas käesolevas artiklis olevate põhimõtetega.

5. Kasumeid ei loeta püsivale tegevuskohale kuuluvaks ainuüksi põhjusel, et see püsiv tegevuskoht ostab ettevõtte jaoks kaupu.

6. Eelnevate lõigete mõttes määratakse püsivale tegevuskohale kuuluvad kasumid igal aastal sama meetodi alusel, välja arvatud juhul, kui on olemas sobiv ja küllaldane põhjus vastupidiseks.

7. Kui kasumid hõlmavad tululiike, mida käsitletakse eraldi käesoleva lepingu teistes artiklites, siis rakendatakse nende artiklite sätteid sõltumata käesoleva artikli sätetest.

8. Miski käesolevas artiklis ei takista lepinguosalist riiki rakendamast oma seadust, mis käsitleb üksikõik millise isiku kindlustusäritegevuse maksustamist (niivõrd, kui võrd see seadus kehtib käesoleva lepingu allakirjutamise kuupäeval ja kui seda ei muudeta määral, mis mõjutaks tema üldist iseloomu).

Artikkel 8

Mere- ja õhustransport

1. Lepinguosalise riigi ettevõtte rahvusvahelisest mere- või õhustranspordist saadud kasumid maksustatakse ainult selles riigis.

2. Käesoleva artikli mõttes hõlmavad ettevõtte rahvusvahelisest mere- või õhustranspordist saadud kasumid:

- a) kasumeid laevade või lennukite ilma meeskonnata rentimisest; ja
- b) kasumeid kaupade transpordis kasutatavate konteinerite (sealhulgas konteinerite transpordis kasutatavate treilerite ja nendega seotud seadmete) kasutamisest, hooldamisest või rentimisest;

kui selline rentimine või vastav kasutamine, hooldamine või rentimine kaasneb lepinguosalise riigi ettevõtte rahvusvahelise mere- või õhustranspordiga.

3. Käesoleva artikli 1. lõike sätted kehtivad ka kasumitele, mis on saadud osalusest puulis, ühisäritegevuses või rahvusvahelises transpordiorganisatsioonis.

Artikkel 9

Assotsieerunud ettevõtted

1. Kui

- a) lepinguosalise riigi ettevõtte osaleb otseselt või kaudselt teise lepinguosalise riigi ettevõtte juhtimises, kontrollimises või kapitalis, või kui
- b) samad isikud osalevad otseselt või kaudselt lepinguosalise riigi ja teise lepinguosalise riigi ettevõtte juhtimises, kontrollimises või kapitalis,

ja kui kummalgi juhul määratakse või lepitakse kahe ettevõtte vahelistes kaubanduslikes või finantssuhetes kokku iseseisvate ettevõtete vahelistest erinevad tingimused, siis võib lepinguosaline riik lugeda kasumid, mis oleksid ilma nende tingimusteta lisandunud ühele nendest ettevõtetest, kuid mis nende tingimuste tõttu ei lisandunud, selle ettevõtte kasumite hulka ja vastavalt ka maksustada.

2. Kui lepinguosaline riik loeb selle riigi ettevõtte kasumite hulka - ja maksustab vastavalt - kasumeid, mille osas teise lepinguosalise riigi ettevõtte on selles teises riigis maksustatud, ja kui sellised kasumid on kasumid, mis oleksid lisandunud esimesena mainitud riigi ettevõttele, kui nende kahe ettevõtte vahelised tingimused oleksid olnud sarnased iseseisvate ettevõtete vaheliste tingimustega, siis reguleerib teine riik vastavalt nende kasumite maksustamise ulatust. Sellise reguleerimise ulatuse määramisel arvestatakse käesoleva lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud konsulteerivad vajadusel teineteisega.

Artikkel 10

Dividendid

1. Dividende, mida kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, maksab teise lepinguosalise riigi residendile, võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Seejuures võidakse neid dividendide maksustada ka selles lepinguosalises riigis ja vastavalt selle riigi seadustele, kus dividendide maksev kompanii on resident, aga kui dividendide saaja on dividendide kasusaav omanik, siis ei ületa dividendidelt võetav maks:

- a) 5 protsenti dividendide brutosummast, kui kasusaav omanik on kompanii (kes ei ole partnerlus), kellele kuulub otseselt vähemalt 25 protsenti dividendide maksva kompanii kapitalist;
- b) 15 protsenti dividendide brutosummast kõigil teistel juhtudel.

Käesoleva lõike sätted ei mõjuta kompanii nende kasumite maksustamist, millest dividendide makstakse.

3. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "dividendid" tulu aktsiatest või muudest kasumis osalevatest õigustest, mis ei ole võlanõuded, tulu teistest korporatiivsetest õigustest, mida selle riigi maksuseaduste järgi, kus dividendide jaotav kompanii on resident, käsitletakse maksustamisel tuluna aktsiatelt.

4. Käesoleva artikli 1. ja 2. lõike sätted ei kehti, kui dividendide kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis, kus dividendide maksev kompanii on resident, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu või ta tegutseb selles teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu ja osalus, mille alusel dividendide makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas käesoleva lepingu 7. artikli või 14. artikli sätted.

5. Kui kompanii, kes on lepinguosalise riigi resident, saab kasumeid või tulu teisest lepinguosalisest riigist, siis ei saa see teine riik kehtestada maksu kompanii poolt makstavatele dividendidele, välja arvatud juhul, kui dividendide makstakse selle teise riigi residendile või kui osalus, mille alusel dividendide makstakse, on tegelikult seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga, ega allutada kompanii jaotamata kasumeid maksule kompanii jaotamata kasumitelt, isegi kui makstavad dividendid või jaotamata kasumid koosnevad täielikult või osaliselt selles teises riigis tekkinud kasumitest või tulust.

Artikkel 11

Intressid

1. Intressid, mis tekivad lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Seejuures võidakse neid intresse maksustada ka selles lepinguosalises riigis ja vastavalt selle riigi seadustele, kus intressid tekivad, aga kui intresside saaja on intresside kasusaav omanik, siis ei ületa intressidelt võetav maks 10 protsenti intresside brutosummast.

3. Olenemata käesoleva artikli 2. lõike sätetest on lepinguosalises riigis tekkinud intressid, mille saajaks ja kasusaavaks omanikuks on teise lepinguosalise riigi valitsus, sealhulgas riiklikud allüksused või kohalikud omavalitsused, keskpank või täielikult sellele valitsusele kuuluv

finantsinstitutsioon, või selle valitsuse poolt garanteeritud laenudest saadud intressid, vabastatud esimesena mainitud riigi maksust.

4. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "intressid" tulu igat liiki võlanõuetelt, mis on või ei ole tagatud hüpoteegiga, ja eriti tulu valitsuse väärtpaberitelt ja tulu võlakohustustelt või obligatsioonidelt, sealhulgas selliste väärtpaberite, võlakohustuste või obligatsioonidega kaasnevateelt preemiadelt ning auhindadelt. Käesoleva artikli mõttes ei käsitleta intressidena viivist hülinenud makseteit.

5. Käesoleva artikli 1., 2. ja 3. lõike sätted ei kehti, kui intresside kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis, kus intressid tekivad, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu või ta tegutseb teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu ja võlanõue, mille eest intresse makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas käesoleva lepingu 7. artikli või 14. artikli sätted.

6. Intresse loetakse tekkinuks lepinguosalises riigis, kui maksja on selle riigi resident. Seejuures, kui intresse maksval isikul, kes on või ei ole lepinguosalise riigi resident, on lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht või kindel asukoht, millega seoses tekkis võlgnevus, millelt intresse makstakse, ning nende intressidega koormatakse püsivat tegevuskohta või kindlat asukohta, siis loetakse neid intresse tekkinuks riigis, kus asub püsiv tegevuskoht või kindel asukoht.

7. Kui intresside maksja ja kasusaava omaniku või nende mõlema ja mõne teise isiku vaheliste erisuhete tõttu vastava võlanõude eest makstavate intresside summa ületab summa, mis oleks maksja ja kasusaava omaniku vahel kokku lepitud selliste suhete puudumisel, siis kehtivad käesoleva artikli sätted ainult viimati mainitud summale. Sel juhul kuulub maksete liigosa maksustamisele vastavalt kummagi lepinguosalise riigi seadustele, arvestades käesoleva lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12

Rojaltid

1. Rojaltid, mis tekivad lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residentidile, võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Seejuures võidakse sellised rojaltid maksustada ka selles lepinguosalises riigis ja vastavalt selle riigi seadustele, kus rojaltid tekivad, aga kui rojaltide saaja on rojaltide kasusaav omanik, siis ei ületa rojaltidelt võetav maks 10 protsenti rojaltide brutosummast.

3. Käesolevas artiklis kasutatuna tähistab mõiste "rojaltid" igat liiki makseid, mida saadakse tasuna kasutamise eest või õiguse eest kasutada kirjanduslike, kunstiliste või teaduslike tööde (sealhulgas kinofilmide ja raadio- või televisioonisaadete salvestiste) autoriõigusi, patente, kaubamärke, disaine või mudeleid, plaane, salajasi valemeid või protsesse, või kasutamise eest või õiguse eest kasutada tööstuslikku, kaubanduslikku või teadusalast sisseaset, või tööstuslikku, kaubanduslikku või teadusalast kogemust puudutavat informatsiooni (*know-how*).

4. Käesoleva artikli 1. ja 2. lõike sätteid ei kehti, kui rojaltide kasusaava omaniku, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis, kus rojaltid tekivad, seal asuva püsiva tegevuskoha kaudu või ta tegutseb teises riigis eraviisiliselt seal asuva kindla asukoha kaudu ja õigus või vara, mille eest rojalteid makstakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas käesoleva lepingu 7. artikli või 14. artikli sätteid.

5. Rojalteid loetakse tekkinuks lepinguosalises riigis, kui maksja on selle riigi resident. Seejuures, kui rojalteid maksval isikul, kes on või ei ole lepinguosalise riigi resident, on lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht või kindel asukoht, millega seoses tekkis kohustus maksta rojalteid, ning nende rojaltidega koormatakse püsivat tegevuskohta või kindlat asukohta, siis loetakse neid rojalteid tekkinuks riigis, kus asub püsiv tegevuskoht või kindel asukoht.

6. Kui rojaltide maksja ja kasusaava omaniku või nende mõlema ja mõne teise isiku vaheliste erisuhete tõttu kasutamise, õiguse või informatsiooni eest makstavate rojaltide summa ületab summa, mis oleks maksja ning kasusaava omaniku vahel kokku lepitud selliste suhete puudumisel, siis kehtivad käesoleva artikli sätteid ainult viimati mainitud summale. Sel juhul kuulub maksete liigosa maksustamisele vastavalt kummagi lepinguosalise riigi seadustele, arvestades käesoleva lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13

Kapitali juurdekasv

1. Lepinguosalise riigi residendi poolt saadud kapitali juurdekasvu käesoleva lepingu 6. artiklis käsitletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisel võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Lepinguosalise riigi residendi poolt saadud kapitali juurdekasvu võõrandatud:

- a) aktsiatest, mille väärtus või suurem osa väärtusest pärineb otseselt või kaudselt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, või
- b) osalusest partnerluses, mille vara koosneb põhiliselt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast või punktis a mainitud aktsiatest,

võidakse maksustada selles teises riigis.

3. Kapitali juurdekasvu vallasvara võõrandamisel, mis moodustab osa lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast või lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis toimuvaks eraviisiliseks teenistuseks vajaliku kindla asukoha vallasvarast, sealhulgas kapitali juurdekasvu sellise püsiva tegevuskoha (kas eraldi või koos kogu ettevõttega) või kindla asukoha võõrandamisel, võidakse maksustada selles teises riigis.

4. Kapitali juurdekasvu, mis on saadud lepinguosalise riigi ettevõtte poolt selle lepinguosalise riigi ettevõtte rahvusvahelises transpordis kasutatavate mere- või õhusõidukite või

selliste mere- või õhusõidukite ekspluateerimiseks vajaliku vallasvara võõrandamisel, maksustatakse ainult selles lepinguosalises riigis.

5. Kapitali juurdekasvu iga muu vara võõrandamisel, mida ei ole käsitletud käesoleva artikli 1., 2., 3. ja 4. lõikes, maksustatakse ainult selles lepinguosalises riigis, kus võõrandaja on resident.

Artikkel 14

Eraviisiline teenistus

1. Tulu, mida lepinguosalise riigi residentist füüsiline isik saab kutsealasest või muust eraviisilise iseloomuga teenistusest, maksustatakse ainult selles riigis, kui tal ei ole teises lepinguosalises riigis oma teenistuseks pidevalt vajalikku kindlat asukohta. Kui tal on selline kindel asukoht, siis võidakse tulu maksustada teises lepinguosalises riigis, kuid ainult selles osas, mis kuulub sellele kindlale asukohale.

Kui lepinguosalise riigi residentist füüsilisel isikul ei ole sellist kindlat asukohta, kuid ta viibib teises lepinguosalises riigis perioodi või mitme perioodi jooksul kokku rohkem kui 183 päeva mõne kaheteistkümnepäevase perioodi vältel, mis algab või lõpeb vastaval rahandusaastal, siis loetakse tal teises riigis olevat tema tegevuseks pidevalt vajalik kindel asukoht ja tema teises riigis toimunud ülalpool mainitud tegevusest saadud tulu kuulub sellele kindlale asukohale.

2. Mõiste "kutsealane teenistus" hõlmab eriti eraviisilist teadus-, kirjandus-, kunsti-, kasvatus- või haridusalast tegevust, aga ka arstide, juristide, inseneride, arhitektide, hambaarstide ja raamatupidajate eraviisilist tegevust.

Artikkel 15

Palgateenistus

1. Olenevalt käesoleva lepingu 16., 18. ja 19. artikli sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residentide poolt saadud palka, töötasu ning muid sarnaseid teenistuse eest saadud tasusid ainult selles riigis, kui teenistus ei ole toimunud teises lepinguosalises riigis. Kui teenistus on toimunud nii, siis võidakse sellist teenistuse eest saadud tasu maksustada selles teises riigis.

2. Olenemata käesoleva artikli 1. lõike sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residentide poolt teises lepinguosalises riigis teenistuse eest saadud tasu ainult esimesena mainitud riigis, kui:

- a) tasu saaja viibib teises riigis perioodi või mitme perioodi jooksul, mis ei ületa kokku 183 päeva mõne kaheteistkümnepäevase perioodi vältel, mis algab või lõpeb vastaval rahandusaastal, ja
- b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse tööandja nimel, kes ei ole selle teise riigi resident, ja

- c) tasuga ei koormata püsivat tegevuskohta või kindlat asukohta, mis tööandjal on teises riigis.

3. Olenemata käesoleva artikli eelnevatest sätetest võidakse lepinguosalise riigi ettevõtte poolt rahvusvahelises transpordis kasutatavatel mere- või õhusõidukitel toimunud teenistuse eest saadud tasu maksustada selles riigis.

Artikkel 16

Juhatuse liikmete töötasud

Juhatuse liikmete töötasud ja muud sarnased väljamaksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residentist kompanii juhatuse liikmena, võidakse maksustada selles teises riigis.

Artikkel 17

Kunstnikud ja sportlased

1. Olenemata käesoleva lepingu 14. ja 15. artikli sätetest võidakse lepinguosalise riigi residentide teatris, kinos, raadios või televisioonis kunstnikuna, või muusiku või sportlasena teises lepinguosalises riigis toimuvast isiklikust tegevusest saadud tulu maksustada selles teises riigis.

2. Kui kunstniku või sportlase isiklikust tegevusest tekkinud tulu ei saa kunstnik või sportlane, vaid mõni teine isik, siis võidakse seda tulu, olenemata käesoleva lepingu 7., 14. ja 15. artikli sätetest, maksustada lepinguosalises riigis, kus kunstniku või sportlase tegevus on toimunud.

3. Käesoleva artikli 1. ja 2. lõike sätteid ei kehti tulu suhtes, mida saadakse kunstniku või sportlase poolt lepinguosalises riigis toimuvast tegevusest, kui seda finantseeritakse täielikult või põhiliselt ühe või mõlema lepinguosalise riigi, nende riiklike allüksuste või kohalike omavalitsuste poolt, või riiklikest, riiklike allüksuste või kohalike omavalitsuste fondidest. Sel juhul maksustatakse tulu ainult selles lepinguosalises riigis, kus kunstnik või sportlane on resident.

Artikkel 18

Pensionid

1. Olenevalt käesoleva lepingu 19. artikli 2. lõike sätetest maksustatakse lepinguosalise riigi residentidele eelnenud teenistuse eest makstavad pensionid ja muud sarnased tasud ning sellisele residentidele makstavad annuitedid ainult selles riigis.

2. Mõiste "annuiteet" tähistab füüsilisele isikule perioodiliselt kindlaksmääratud ajal tema eluajal või teatud või määratavatel ajavahemikel makstavaid fikseeritud summasid, kohustusega sooritada neid väljamakseid vastutasuks varem tehtud täiesti vastavale sissemaksale rahas või rahalises väärtuses.

Artikkel 19

Riigiteenistus

1. a) Palgad, töötasud ja muud sarnased tasud, mis ei ole pension ja mida lepinguosalise riigi, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse poolt makstakse füüsilisele isikule selle riigi, allüksuse või omavalitsuse teenistuses oleku eest, maksustatakse ainult selles riigis.
- b) Seejuures maksustatakse sellised palgad, töötasud ja muud sarnased tasud ainult teises lepinguosalises riigis, kui teenistus on toimunud selles riigis ja kui füüsiline isik on selle riigi resident, kes:
 - (i) on antud riigi kodanik; või
 - (ii) kellest ei saanud antud riigi residentit ainult teenistuse eesmärgil.
2. a) Pensioni, mida lepinguosaline riigi, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse poolt või nende poolt loodud fondidest makstakse füüsilisele isikule selle riigi, allüksuse või omavalitsuse teenistuses oleku eest, maksustatakse ainult selles riigis.
- b) Seejuures maksustatakse seda pensioni ainult teises lepinguosalises riigis, kui füüsiline isik on selle riigi resident ja kodanik.
3. Palkade, töötasude ja muude sarnaste tasude ning pensionide suhtes, mis on saadud lepinguosalise riigi, riikliku allüksuse või kohaliku omavalitsuse äritegevusega seotud teenistuse eest, kehtivad käesoleva lepingu 15., 16. ja 18. artikli sätted.

Artikkel 20

Üliõpilased

Üliõpilase, õpilase või praktikandi, kes on või oli vahetult enne lepinguosalises riigis viibimist teise lepinguosalise riigi resident ja kes viibib esimesena mainitud riigis ainult õpingute või praktiseerimise eesmärgil, ülalpidamiseks, õpinguteks või praktiseerimiseks saadud väljamakseid ei maksustata esimesena mainitud riigis tingimusel, et need väljamaksud tulevad väljaspool seda riiki asuvatest allikatest.

Artikkel 21

Muu tulu

1. Lepinguosalise riigi residentid poolt saadud tululiike, mida käesoleva lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustatakse ainult selles riigis, olenemata sellest, kus tulud tekivad.

2. Käesoleva artikli 1. lõike sätted ei kehti tulule, mis ei ole käesoleva lepingu 6. artikli 2. lõikes määratletud kinnisvaratulu, kui sellise tulu saaja, kes on lepinguosalise riigi resident, äritegevus toimub teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või kelle eraviisiline teenistus toimub teises lepinguosalises riigis asuva kindla asukoha kaudu ja kelle õigused või vara, millega seoses tulu saadakse, on tegelikult seotud sellise püsiva tegevuskoha või kindla asukohaga. Sel juhul kehtivad vastavalt kas käesoleva lepingu 7. artikli või 14. artikli sätted.

Artikkel 22

Kapital

1. Kapitali, mis koosneb lepinguosalise riigi residentidele kuuluvast kinnisvarast vastavalt käesoleva lepingu 6. artiklile ja mis asub teises lepinguosalises riigis, võidakse maksustada selles teises riigis.

2. Kapitali, mis koosneb vallasvarast, mis moodustab osa lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast või lepinguosalise riigi residentide teises lepinguosalises riigis toimuvaks eraviisiliseks teenistuseks vajaliku kindla asukoha vallasvarast, võidakse maksustada selles teises riigis.

3. Kapitali, mis koosneb lepinguosalise riigi ettevõtte poolt rahvusvahelises transpordis kasutatavatest mere- ja õhusõidukitest, ja selliste mere- ja õhusõidukite ekspluateerimiseks vajalikust vallasvarast, maksustatakse ainult selles lepinguosalises riigis.

4. Lepinguosalise riigi residentide kapitali kõiki muid koostisosasid maksustatakse ainult selles riigis.

Artikkel 23

Topeltmaksustamise vältimine

1. Eestis välditakse topeltmaksustamist järgnevalt:

- a) Kui Eesti resident saab tulu või omab kapitali, mida vastavalt käesolevale lepingule võidakse maksustada Ukrainas, ja kui tema siseriiklikes õigusaktides puudub enamsoodustatud käsitus, siis võimaldab Eesti:
 - (i) mahaarvestuse selle residentide tulumaksust summas, mis vastab Ukrainas makstud tulumaksule;
 - (ii) mahaarvestuse selle residentide kapitalimaksust summas, mis vastab Ukrainas makstud kapitalimaksule.

Seejuures ei ületa selline mahaarvestus kummalgi juhul seda osa Eesti tulu- või kapitalimaksust, mis oli arvestatud enne mahaarvestuse tegemist vastavalt kas tulule või kapitalile, mida võidakse maksustada Ukrainas.

- b) Käesoleva lõike punkti a mõttes, kui Eesti residendist kompanii saab dividende Ukraina residendist kompaniilt, kelle hääleõiguslikest aktsiatest kuulub talle vähemalt 10 protsenti, siis ei hõlma Ukrainas makstud maks mitte ainult dividendidelt makstud maksu, vaid ka maksu dividendide aluseks olevalt kasumiosalt.
2. a) Olenevalt Ukraina seaduse sätetest väljaspool Ukrainat makstud maksu kõrvaldamise osas (mis ei mõjuta seejuures sim esitatud üldpõhimõtet), Eesti seaduste alusel ja kooskõlas käesoleva lepinguga Eestis saadud kasumitelt, tulult või maksustatavalt kapitalilt kas otseselt või mahaarvamisenä makstava Eesti maksu osas võimaldatakse krediiti samade kasumite, tulu või kapitali suhtes arvestatud Ukraina maksust.

Selline mahaarvestus ei ületa ühelgi juhul seda osa tulu- või kapitalimaksust, mis oli arvestatud enne mahaarvestuse tegemist vastavalt kas tulule või kapitalile, mida võidakse maksustada Eestis.

- b) Kui kooskõlas mõne lepingu sättega on Ukraina residendi saadud tulu või talle kuuluv kapital vabastatud Ukraina maksust, siis olenemata sellest võidakse selle residendi ülejäänud tulu- või kapitalimaksu arvestamisel võtta arvesse vabastatud tulu või kapitali.

3. Käesoleva artikli 1. ja 2. lõike mõttes loetakse lepinguosalise riigi residendile kuuluvaid kasumeid, tulu ja kapitali, mida kooskõlas käesoleva lepinguga võidakse maksustada teises lepinguosalises riigis, tekkivaks selles teises lepinguosalises riigis.

Artikkel 24

Soodustuste piirangud

Olenemata käesoleva lepingu teistest sätetest ei saa lepinguosalise riigi resident käesolevas lepingus teise lepinguosalise riigi poolt ettenähtud maksuvähenduste või maksuvabastuste soodustusi, kui selle residendi või temaga seotud isiku loomise või olemasolu põhieesmärgiks või üheks põhieesmärgideks oli saada käesoleva lepingu soodustusi, mida teisiti ei oleks võimaldatud.

Artikkel 25

Mittediskrimineerimine

1. Lepinguosalise riigi kodanikke ei allutata teises lepinguosalises riigis maksustamisele või sellega kaasnevale nõuele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele samades tingimustes alluvad või alluksid selle teise riigi kodanikud,

seda eriti residentsuse suhtes. Olenemata käesoleva lepingu 1. artikli sätetest rakendatakse käesolevat sätet ka isikute suhtes, kes ei ole ühe või mõlema lepinguosalise riigi residentid.

2. Kodakondsuseta isikuid, kes on lepinguosalise riigi residentid, ei allutata kummaski lepinguosalises riigis maksustamisele või sellega kaasnevatele nõuetele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele samades tingimustes alluvad või alluksid vastava riigi kodanikud.

3. Lepinguosalise riigi ettevõtte teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha maksustamine ei saa teises riigis olla vähem soodus kui selle teise riigi sama tegevusega ettevõtete maksustamine. Käesolevat sätet ei saa tõlgendada kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residentidele neid isiklike maksusoodustusi, maksuvabastusi ja maksuvähendusi perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu, mida ta võimaldab oma residentidele.

4. Välja arvatud juhtudel, kui kehtivad käesoleva lepingu 9. artikli 1. lõike, 11. artikli 7. lõike või 12. artikli 6. lõike sätted, kuuluvad lepinguosalise riigi ettevõtte poolt teise lepinguosalise riigi residentidele makstavad intressid, rojaltid ja teised väljamaksud selle ettevõtte maksustatavate kasumite määramisel mahaarvestusele samadel tingimustel, kui neid oleks makstud esimesena mainitud riigi residentidele. Samaselt alluvad esimese lepinguosalise riigi ettevõtte kõik võlad teise lepinguosalise riigi residentidele selle ettevõtte maksustatava kapitali määramisel mahaarvestusele samadel tingimustel, kui neid oleks määratud esimesena mainitud riigi residentidele.

5. Lepinguosalise riigi ettevõtteid, kelle kapitali kas täielikult või osaliselt omatakse või otseselt või kaudselt kontrollitakse teise lepinguosalise riigi ühe või enama residentide poolt, ei allutata esimesena mainitud riigis maksustamisele või sellega kaasnevatele nõuetele, mis on erinevad või koormavamad kui maksustamine või sellega kaasnevad nõuded, millele alluvad või alluksid esimesena mainitud riigi teised samased ettevõtted.

6. Olenemata käesoleva lepingu 2. artikli sätetest kehtivad käesoleva artikli sätted igat liiki maksude suhtes.

Artikkel 26

Vastastikuse kokkuleppe protseduur

1. Kui isik arvab, et ühe või mõlema lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole kooskõlas käesoleva lepingu sätetega, siis võib ta hoolimata nende riikide siseriiklikest õigusaktides sätestatust esitada oma juhtumi selle lepinguosalise riigi, kelle resident ta on, kompetentsele ametivõimule, või kui tema juhtum käib käesoleva lepingu 25. artikli 1. lõike alla, siis selle lepinguosalise riigi, kelle kodanik ta on, kompetentsele ametivõimule. Juhtum tuleb esitada kolme aasta jooksul alates lepingu sätetele mittevastavat maksustamist põhjustava tegevuse esimesest teatavakstegemisest.

2. Kui protest on kompetentse ametivõimu arvates õigustatud ja ta rahuldavat lahendust ei saavuta, siis püüab ta lahendada juhtumit vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi

kompetentse ametivõimuga, pidades seejuures silmas lepingu sätetele mittevastavat maksustamise vältimist. Saavutatud kokkulepe viiakse täide hoolimata ajapiirangutest lepinguosaliste riikide siseriiklikes õigusaktides.

3. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud püüavad vastastikusel kokkuleppel lahendada kõiki raskusi või kahtlusi, mis tekivad lepingu tõlgendamisel või rakendamisel.

4. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud võivad eelnevate lõigete mõttes kokkuleppe saavutamiseks teineteisega vahetult konsulteerida.

Artikkel 27

Informatsioonivahetus

1. Lepinguosaliste riikide kompetentsed ametivõimud vahetavad sellist informatsiooni, mis on vajalik käesoleva lepingu sätete või lepinguosaliste riikide siseriiklike õigusaktide täitmiseks lepingualuste maksude suhtes niivõrd, kui võrd sellekohane maksustamine ei ole lepinguga vastuolus, eriti vältimaks pettust ja soodustamaks maksude legaalse vältimise vastaste seadusesätete täitmist. Informatsioonivahetus ei ole piiratud käesoleva lepingu 1. artikliga. Lepinguosaliselt riigilt saadud informatsiooni käsitletakse saladusena sarnaselt selle riigi siseriiklike õigusaktide alusel saadava informatsiooniga ja seda avaldatakse ainult isikutele või ametivõimudele (sealhulgas kohtutele ja valitsusasutustele), kes on seotud lepingualuste maksude määramise või kogumisega, maksude sissenõudmisega, maksude suhtes vastutusele võtmisega või nende maksudega seotud kaebuste lahendamise. Need isikud või ametivõimud kasutavad informatsiooni ainult nimetatud eesmärkidel. Nad võivad avaldada informatsiooni avalikul kohtuprotsessil või kohtuotsuse raamides.

2. Käesoleva artikli 1. lõike sätteid ei saa mingil juhul tõlgendada kui lepinguosalisele riigile pandud kohustust:

- a) võtta administratiivseid meetmeid, mis on vastuolus selle või teise lepinguosalise riigi seaduste ja administratiivse tegevusega;
- b) anda informatsiooni, mis ei ole selle või teise lepinguosalise riigi seaduste alusel või administreerimise tavalise korra järgi kättesaadav;
- c) anda informatsiooni, mis avaldaks mõne kaubavahetuse, äritegevuse, tööstusliku, kaubandusliku või kutsealase saladuse või kaubavahetusprotsessi või informatsiooni, mille avaldamine oleks vastuolus riiklike huvidega (*ordre public*).

Artikkel 28

Diplomaatiliste või alaliste esinduste
ja konsulaarasutuste liikmed

Miski käesolevas lepingus ei mõjuta diplomaatiliste või alaliste esinduste või konsulaarasutuste liikmete rahanduslikke eelisõigusi vastavalt rahvusvahelise õiguse üldreeglitele või erikokkulepete tingimustele.

Artikkel 29

Lepingu jõustumine

Kumbki lepinguosaline riik teatab teisele diplomaatiliste kanalite kaudu käesoleva lepingu jõustumiseks vajalike siseriiklike õigusaktide nõuete täitmisest. Käesolev leping jõustub nendest teatamistest viimase päeval ja selle sätted hakkavad mõlemas lepinguosalisel riigis kehtima:

- a) 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari saadud tulult kinnipeetavate maksude suhtes - kalendriaastal, mis järgneb lepingu jõustumise aastale;
- b) muude tulu- ja kapitalimaksude suhtes maksudele, mis kuuluvad maksmisele 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari algaval maksuperioodil - kalendriaastal, mis järgneb lepingu jõustumise aastale.

Artikkel 30

Lepingu lõpetamine

Käesolev leping jääb jõusse kuni tema lõpetamiseni ühe lepinguosalise riigi poolt. Kumbki lepinguosaline riik võib lõpetada lepingu diplomaatiliste kanalite kaudu teisele lepinguosalisel riigile kirjaliku etteteatamisega vähemalt kuus kuud enne kalendriaasta lõppu. Sel juhul lakkab leping mõlemas lepinguosalisel riigis kehtimast:

- a) 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari saadud tulult kinnipeetavate maksude suhtes - kalendriaastal, mis järgneb lepingu lõpetamisteate andmise aastale;
- b) muude tulu- ja kapitalimaksude suhtes maksudele, mis kuuluvad maksmisele 1.jaanuaril või pärast 1.jaanuari algaval maksuperioodil - kalendriaastal, mis järgneb lepingu lõpetamisteate andmise aastale.

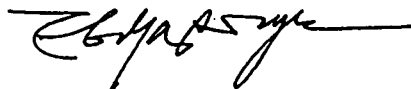
Selle tõendamiseks on vastavalt volitatud isikud kirjutanud alla käesolevale lepingule.

Sõlmitud Tallinnas 10. mail 1996. a. kahes eksemplaris eesti, ukraina ja inglise keeles, kusjuures kõik kolm teksti on võrdselt autentsed. Tõlgendamise erinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi Valitsuse
poolt:

Ukraina Valitsuse
poolt:

[UKRAINIAN TEXT — TEXTE UKRAINIEN]

КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ ЕСТОНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ І УРЯДОМ УКРАЇНИ

про уникнення подвійного оподаткування
та попередження податкових ухилень
стосовно податків на доход і на майно

Уряд Естонської Республіки і

Уряд України,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків.

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-

адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та від загальної суми майна або з окремих їх елементів, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки, що справляються з доходів від приросту вартості майна.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

а) в Естонії :

- (i) прибутковий податок (tulumaks);
 - (ii) місцевий прибутковий податок (kohalik tulumaks); і
 - (iii) земельний податок (maamaks)
- (надалі „естонський податок“);

б) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств (podatok na prybutok pidpryjemstv); і
 - (ii) прибутковий податок з громадян (prybutkovuj podatok z gromadian)
- (надалі „український податок“).

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3 Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не виливає інше:

- а) термін „Естонія“ означає Естонську Республіку і при використанні в географічному значенні означає територію Естонії та будь-яку іншу площу, що прилягає до територіальних вод Естонії, на якій за законодавством Естонії і у відповідності до міжнародного

права можуть здійснюватись права Естонії стосовно морського дна і його надр та їх природних ресурсів;

b) термін „Україна“ при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена за законодавством України як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

c) терміни „Договірна Держава“ і „друга Договірна Держава“ означають залежно від контексту Естонію або Україну;

d) термін „національна особа“ означає :

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

e) термін „особа“ включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін „компанія“ означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни „підприємство Договірної Держави“ та „підприємство другої Договірної Держави“ означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін „міжнародне перевезення“ означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін „компетентний орган“ означає стосовно Естонії – Міністра фінансів або його повноважного представника і стосовно України – Міністерство фінансів України або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не впливає інше.

СТАТТЯ 4 Резидент

1. При застосуванні цієї Конвенції вираз „резидент Договірної Держави“ означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін також включає сам Уряд цієї Держави, його політико-адміністративні підрозділи і місцеві органи влади та будь-яке агентство або організацію, що повністю належать такій Державі, політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, які створені за законодавством цієї Держави. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній міститься.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні

органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, згідно із законами якої вона одержує свій статус як такий.

СТАТТЯ 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін „постійне представництво“ означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін „постійне представництво“, зокрема, включає :

- a) місце управління;
- b) філіал;
- c) офіс;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;
- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- h) склад або іншу споруду, що використовується для продажу товарів.

3. Будівельний майданчик або будівництво, монтажний або складальний об'єкт є постійними представництвами лише в тому разі, якщо такі майданчик чи об'єкт існують більше шести місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін „постійне представництво“ не розглядається як такий, що включає:

- a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;
- c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим

чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін „нерухоме майно“ повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, будь-який опціон або подібне право на одержання нерухомого майна, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна, а також до доходу від відчужування нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями або іншими корпоративними правами в компанії дає право власнику таких акцій або корпоративних прав на участь у нерухомому майні, яким володіє компанія, то доход від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі такого права на участь може оподатковуватись у Договірній Державі, де міститься нерухоме майно.

5. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовованого для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво; так і в будь-якому іншому місці. Витрати, що допускаються до віднімання Договірною Державою, повинні включати тільки витрати, які підлягають відніманню за внутрішнім законодавством цієї Держави. Зокрема, такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

8. Ніщо у цій статті не заперечує Договірній Державі застосовувати її закон, який стосується оподаткування будь-якої особи, яка здійснює діяльність по страхуванню (у тому випадку, якщо цей закон діє на день підписання цієї Конвенції і не був змінений, за винятком незначних моментів, таким чином, щоб змінився його загальний зміст).

СТАТТЯ 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки підприємства Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації підприємством Договірної Держави морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті будуть застосовуватись також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9 Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави – і відповідно оподатковує – прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним у разі необхідності.

СТАТТЯ 10 Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно

до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 процентів загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін „дивіденди“ при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій Державі.

СТАТТЯ 11 Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, з якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави, включаючи його політико-адміністративні підрозділи і місцеві органи влади, Центральний банк або будь-яку фінансову установу, що повністю належить цьому Уряду, або проценти, які одержуються за позиками, що гарантуються цим Урядом, повинні звільнитись від оподаткування в першій згаданій Державі.

4. Термін „проценти“ при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасні виплати не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або

постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12 Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки у цій другій Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів загальної суми роялті.

3. Термін „роялті“ при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний бенефіціар роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті

послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним бенефіціаром, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним бенефіціаром за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке міститься у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи, що одержуються підприємством Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14 Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується фізичною особою, яка є резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли вона володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у неї є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

Якщо у фізичної особи, що є резидентом Договірної Держави, немає такої постійної бази, але вона перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що у сукупності перевищують 183 дні в будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується в даному фінансовому році, вона буде розглядатися як така, що має постійну базу, регулярно їй доступну в цій другій Державі, і доход, що одержується від її вищезгаданої діяльності, яка здійснюється в цій другій Державі, буде відноситись до цієї постійної бази, що розглядається.

2. Термін „професійні послуги“ включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність,

так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується в даному фінансовому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

в) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватись у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва або спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не будуть застосовуватись до доходу, одержаного від діяльності, що здійснюється в Договірній Державі працівником мистецтва або спортсменом, якщо візит у цю Державу повністю або суттєвою мірою фінансується однією або обома Договірними Державами, їх політико-адміністративними підрозділами або місцевими органами влади, або із їх фондів. У такому випадку доход, одержаний від такої діяльності, підлягає оподаткуванню тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є працівник мистецтва або спортсмен.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін „рента“ означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до заробітної плати, платні або іншої подібної винагороди і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом, практикантом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.
2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

СТАТТЯ 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йде мова у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї

Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. У випадку Естонії подвійне оподаткування усувається таким чином:

а) Якщо резидент Естонії одержує доход або володіє майном, які, згідно з положеннями цієї Конвенції, можуть оподатковуватись в Україні, якщо тільки його внутрішнім законодавством не передбачається більш сприятливе оподаткування. Естонія дозволить:

(i) вирахувати з податку на доход цього резидента суму, рівну прибутковому податку, сплаченому в Україні;

(ii) вирахувати з податку на майно цього резидента суму, рівну податку на майно, сплаченому в Україні.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна в Естонії, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись в Україні, залежно від обставин.

б) Для цілей підпункту а), якщо компанія, що є резидентом Естонії, одержує дивіденди від компанії, що є резидентом України, в якій вона володіє принаймні 10 процентами її акцій, маючи право повного голосу, то податок, що сплачується в Україні, повинен включати не тільки податок на дивіденди, а також податок на основний прибуток компанії, з якої сплачувались дивіденди.

2. а) З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення податку, сплаченого на території за межами України

(які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на естонський податок, сплачуваний за законодавством Естонії, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню, із джерел в Естонії, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного щодо того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється естонський податок.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватися в Естонії, залежно від обставин.

b) Якщо до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента України звільнено від податку в Україні, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, можуть бути взяті до уваги звільнений доход або майно.

3. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і майно, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 24

Обмеження переваг

Незважаючи на будь-які інші положення цієї Конвенції, резидент Договірної Держави не повинен одержувати в другій Договірній Державі переваги від будь-якої знижки з податків або звільнення від оподаткування, передбачені цією Конвенцією, якщо головною ціллю або однією із головних цілей виникнення або існування такого резидента або будь-якої особи, зв'язаної з таким резидентом, було одержання переваг від цієї Конвенції, які в іншому разі не могли б бути одержані.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і

пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема, з точки зору резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи даної Держави піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Дане положення цієї статті не буде мати тлумачення як зобов'язання будь-якої Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і відрахування для цілей оподаткування, які надаються особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок для розгляду до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Заява має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна, таким же чином як і інформація, одержана в межах національного законодавства цієї Держави, і буде

розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

- а) здійснювати адміністративні заходи, які відрізняються від законів і адміністративної практики в одній з Договірних Держав;
- б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;
- с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

СТАТТЯ 28

Члени дипломатичних або постійних представництв і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних представництв або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Вступ у чинність

Кожна із Договірних Держав повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури введення у чинність цієї Конвенції. Ця Конвенція вступає в чинність у день останнього такого повідомлення і її положення будуть застосовуватись в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела на доход, одержаний на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності;

б) у випадку інших податків на доход та податків на майно, для податків, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності.

СТАТТЯ 30 Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року. В такому випадку чинність Конвенції буде припинено в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела на доход, одержаний на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

б) у випадку інших податків на доход та податків на майно, для податків, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування, що починається на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, в Таллінні, 10 травня 1996 року естонською, українською та англійською мовами, всі три тексти рівноаутентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

За Уряд Естонської Республіки:

За Уряд України:

CONVENTION¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Estonia and the Government of Ukraine

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

and confirming its endeavour to the development and deepening of mutual economic relations,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Estonia:
 - (i) the income tax (tulumaks);

¹ Came into force on 30 December 1996 by notification, in accordance with article 29.

- (ii) the local income tax (kohalik tulumaks); and
 - (iii) the land tax (maamaks);
- (hereinafter referred to as "Estonian tax");
- b) in the case of Ukraine:
- (i) the tax on profits of enterprises (podatok na prybutok pidpryjemstv); and
 - (ii) the income tax on citizens (prybutkovyj podatok z gromadian);
- (hereinafter referred to as "Ukrainian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by a Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Estonia" means the Republic of Estonia and, when used in the geographical sense, means the territory of Estonia and any other area adjacent to the territorial waters of Estonia within which under the laws of Estonia and in accordance with international law, the rights of Estonia may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;
 - b) the term "Ukraine" when used in geographical sense, means the territory of Ukraine, its Continental Shelf and its exclusive (maritime) economic zone, including any area outside the territorial sea of Ukraine which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, as an area within which the rights of Ukraine with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Estonia or Ukraine, as the context requires;
 - d) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- i) the term "competent authority" means, in the case of Estonia, the Minister of Finance or his authorised representative, and, in the case of Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine or its authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

ARTICLE 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. The term also includes the Government of that State itself, its political subdivisions and local authorities and any agency or wholly owned entity of such State, political subdivision or local authority that is established under the laws of that State. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State under the laws of which it derives its status as such.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
- a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) an installation or structure for the exploration of natural resources;
 - g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - h) a warehouse or other structure used for sales of goods.
3. A building site or construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if such site or project lasts more than six months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in

agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income from the alienation of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State. In particular, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of

commission, for specific services performed or for management, or, except in case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment by the enterprise.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.
8. Nothing in this Article shall prevent a Contracting State from applying its law relating to the taxation of any person who carries on the business of insurance (as long as that law is in effect on the date of signature of this Convention and has not been changed otherwise than in minor respects so as not to affect its general character).

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits [of an enterprise] from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
 - b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation by an enterprise of a Contracting State of ships or aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank or any

financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television

broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how).

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) shares, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or
- b) an interest in a partnership the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in sub-paragraph a) above,

may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

If an individual who is a resident of a Contracting State has no such fixed base, but he stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that deemed fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an

employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

ARTICLE 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by, or out of, funds of one or both of the Contracting States, their political subdivisions or local authorities thereof. In such case, the income derived from these activities shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

ARTICLE 18

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such resident shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

ARTICLE 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 of this Convention shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

STUDENTS

Payments which a student, or an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in the first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 of this Convention, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of

a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Estonia, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) Where a resident of Estonia derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in Ukraine, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Estonia shall allow:
 - (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Ukraine;
 - (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in Ukraine.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Estonia as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Ukraine.
 - b) For the purpose of subparagraph a) of this paragraph, where a company that is a resident of Estonia receives a dividend from a company that is a resident of Ukraine in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in Ukraine shall include not only the tax paid on the dividend, but also the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.
2. a) Subject to the provisions of the law of Ukraine regarding the elimination of tax payable in a territory outside Ukraine (which shall not affect the general principle hereof), Estonian tax payable under the laws of Estonia and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable capital from sources within Estonia shall be allowed as a credit against any Ukrainian tax computed by reference to the same profits, income or capital by reference to which the Estonian tax is computed.

Such deduction in any case shall not exceed that part of income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Estonia.

- b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Ukraine is exempt from tax in Ukraine, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, the exempted income or capital may, nevertheless, be taken into account.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article, profits, income and capital owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention, shall be deemed to arise from sources in that other Contracting State.

ARTICLE 24

LIMITATION OF BENEFITS

Notwithstanding any other provisions of this Convention, a resident of a Contracting State shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from taxes provided for in this Convention by the other Contracting State if the main purpose or one of the main purposes of the creation or existence of such resident or any person connected with such resident was to obtain the benefits under this Convention that would not otherwise be available.

ARTICLE 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than

the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 of this Convention, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 of this Convention, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 of this Convention, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

ARTICLE 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC OR PERMANENT MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges accorded to members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 29**ENTRY INTO FORCE**

Each of the Contracting States shall notify to the other through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

ARTICLE 30**TERMINATION**

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

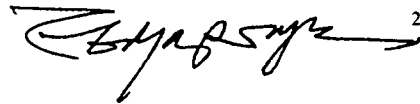
In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Tallinn this 10th day of May 1996 in Estonian, Ukrainian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of Estonia:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Tiit Vähi', with a small superscript '1' to its right.

For the Government
of Ukraine:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Jevgeni Marchuk', with a small superscript '2' to its right.

¹ Tiit Vähi.

² Jevgeni Marchuk.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République d'Estonie et le Gouvernement de l'Ukraine,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir l'évasion fiscale,

Et confirmant leur intention d'élargir et d'approfondir leurs relations économiques mutuelles,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Dans le cas de l'Estonie :

- i) L'impôt sur le revenu (*tulumaks*);
 - ii) L'impôt communal sur le revenu (*kohalik tulumaks*); et
 - iii) L'impôt sur la propriété foncière (*maamaks*);
- (ci-après dénommés « l'impôt estonien »);

b) Dans le cas de l'Ukraine :

- i) L'impôt sur les bénéficiaires des entreprises (*podatok na prybutok pidpryjemstv*); et
 - ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (*prybutkovyj podatok z gro-madian*);
- (ci-après dénommés « l'impôt ukrainien »).

¹ Entrée en vigueur le 30 décembre 1996 par notification, conformément à l'article 29.

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis par un Etat contractant après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme « Estonie » s'entend de la République d'Estonie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de l'Estonie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales estoniennes où, en application de la législation estonienne et conformément au droit international, l'Estonie peut exercer ses droits sur les fonds marins, leur sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) Le terme « Ukraine » quand il est utilisé au sens géographique s'entend du territoire de l'Ukraine, de son plateau continental et de sa zone économique exclusive (maritime) y compris toute zone située en-dehors de la mer territoriale de l'Ukraine, qui, conformément au droit international, a été ou pourrait être par la suite désignée comme une zone sur laquelle l'Ukraine peut exercer ses droits en ce qui concerne les fonds marins et leur sous-sol, ainsi que leurs ressources naturelles;

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » s'entendent selon le contexte de l'Estonie ou de l'Ukraine;

d) Le terme « ressortissant » s'entend :

- i) De toute personne possédant la nationalité d'un Etat contractant;
- ii) De toute personne morale, société de personnes, association ou autre entité qui tient son statut de la législation en vigueur dans un Etat contractant;

e) Le terme « personne » s'entend d'une personne physique, d'une société ou de tout autre groupement de personnes;

f) Le terme « société » s'entend d'une personne morale constituée en société ou de toute autre entité traitée fiscalement comme telle;

g) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

h) L'expression « trafic international » s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) L'expression « autorité compétente » s'entend, dans le cas de l'Estonie, du Ministre des finances ou de son représentant habilité et, dans celui de l'Ukraine, du Ministère des finances d'Ukraine ou de son représentant habilité.

2. Aux fins de l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas autrement définie a le sens que lui attribue la législation dudit Etat contractant régissant les impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, y est assujettie à l'impôt du fait de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, du lieu de sa constitution en société ou de tout autre critère similaire. Cette expression s'applique également au Gouvernement de cet Etat lui-même et à ses subdivisions politiques, collectivités locales et à tout organisme ou institution publique de cet Etat, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, tel qu'établi dans le cadre des lois de cet Etat. Mais elle ne s'entend pas des personnes qui ne sont imposables dans cet Etat contractant qu'au titre d'une fortune ou des revenus de sources situées dans ledit Etat.

2. Si, du fait des dispositions du présent article, une personne physique est résidente des deux Etats contractants, sa situation est réglée comme suit :

a) Cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat avec lequel ses intérêts personnels et économiques sont le plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant dont la législation régit son statut.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une installation ou une structure pour la prospection des ressources naturelles;

g) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

h) Un entrepôt ou une autre structure utilisée pour la vente de biens.

3. Un chantier de construction ou un projet de construction, de montage ou d'installation constitue un établissement stable seulement lorsque ce chantier ou ce projet dure plus de six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression « établissement stable » est réputée ne pas inclure :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;

b) La gestion d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) La gestion d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) L'utilisation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'achat des marchandises ou de collecte d'informations pour l'entreprise;

e) L'utilisation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) L'utilisation d'une place fixe d'affaires uniquement pour un éventail des activités mentionnées aux aliéna a à e, à condition que l'activité générale de l'installation fixe d'affaires conserve un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, lorsqu'une personne — autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article — agit au nom d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat pour toute activité que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de ladite personne ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 du présent article et qui, exercées dans un lieu fixe d'affaires, n'en font pas un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si cette personne agit dans le cadre ordinaire de son activité.

7. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle, ou est contrôlée, par une société résidente de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS PROVENANT DE BIENS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression s'entend en tout cas des accessoires de la propriété foncière, du cheptel et du matériel utilisé dans les activités agricoles et forestières, des droits auxquels les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière s'appliquent, de toute option ou droit similaire d'acquérir des biens immobiliers, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme de biens immobiliers et aux revenus tirés de l'aliénation de tels biens.

4. Si la possession d'actions ou d'autres titres d'une société en autorise le possesseur à jouir des biens immobiliers de la société, le revenu tiré de l'usage direct, de la location ou de l'utilisation sous toute autre forme de ce droit de jouissance peut être imposé dans l'Etat contractant où est situé le bien immobilier.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque Etat contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Les dépenses admises en déduction par un Etat contractant comprennent seulement les dépenses qui sont déductibles aux termes de la législation intérieure dudit Etat. En particulier, aucune déduction n'est acceptée en ce qui concerne les montants qui, s'ils avaient été payés (autrement que pour rembourser les dépenses réelles) par l'établissement stable à l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, pour les intérêts sur les sommes prêtées à l'établissement stable.

4. Dans la mesure où un Etat contractant détermine habituellement les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la formule de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsqu'il entre dans les bénéfices des éléments de revenus qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

8. Aucune disposition du présent article n'empêche un Etat contractant d'appliquer sa législation fiscale à toute personne qui s'occupe d'assurances (aussi longtemps que la législation est en vigueur à la date de la signature de la présente Convention et n'a été que légèrement modifiée de façon à ne pas affecter son caractère général).

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices tirés par une entreprise de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent :

a) Les revenus tirés de la location coque nue de navires ou d'aéronefs; et

b) Les bénéfices tirés de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et autre matériel servant au transport des conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises;

lorsque l'utilisation, l'entretien ou la location en question, selon le cas, est accessoire à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant

et dans les deux cas, lorsque les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et lorsque les bénéfices ainsi inclus sont, selon le premier Etat mentionné, des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède, lorsqu'il l'estime justifié, à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui frappe lesdits bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes versés par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société distributrice est résidente, et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) Cinq pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) et détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société distributrice;

b) Quinze pour cent du montant des dividendes dans tous les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société à raison des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article s'entend des revenus d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que des revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont alors applicables.

5. Si une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ils sont payés à un résident de cet autre Etat, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou une base fixe situé

dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder dix pour cent de leur montant brut.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts accumulés dans un Etat contractant, recueillis et effectivement possédés par le Gouvernement de l'autre Etat contractant, de ses subdivisions politiques et collectivités locales, la Banque centrale ou toute autre institution financière possédée en totalité par ce Gouvernement ou les intérêts résultant de prêts garantis par ce Gouvernement sont exonérés de l'impôt dans l'Etat mentionné en premier.

4. Le terme « intérêt » employé dans le présent article s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment des revenus rapportés par des titres publics ou des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités appliquées pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont alors applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur en est résident. Toutefois, si le débiteur des intérêts, résident ou non d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée, et qui supporte la charge de ces intérêts, ces derniers sont considérés comme provenant de l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'au second montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et versées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le destinataire en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser dix pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour des émissions radiophoniques ou télévisées), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique, ou encore pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique (savoir-faire).

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont alors applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur en est résident. Toutefois, si le débiteur des redevances, résident ou non d'un Etat contractant, a, dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui en supporte la charge, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base fixe en question.

6. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'au second montant. Dans ce cas, la fraction excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation par un résident d'un Etat contractant :

a) D'actions tirant leur valeur ou la plus grande partie de leur valeur directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant, ou

b) Des intérêts dans une association dont les actifs sont principalement constitués par des biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant, ou des actions mentionnées à l'alinéa *a* ci-dessus,

sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'une personne physique, résidente d'un Etat contractant, tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, sauf si cette personne dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si tel est le cas, les revenus sont imposables dans cet autre Etat contractant, mais uniquement sur la fraction imputable à ladite base fixe.

Si une personne physique résidente d'un Etat contractant séjourne dans l'autre Etat contractant pendant plus de 183 jours au total pendant une période de 12 mois entamée ou échue au cours de l'exercice fiscal considéré, elle est réputée disposer de façon habituelle d'une base fixe dans cet autre Etat et les revenus tirés de ses activités susmentionnées exercées dans ce dernier Etat sont imposables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, et éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Dans ce dernier cas, les rémunérations ainsi reçues sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une période ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois entamée ou échue pendant l'exercice fiscal considéré; et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de surveillance ou d'un organe similaire d'une société résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif tire personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15 de la présente Convention, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne sont pas applicables aux revenus d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste ou un sportif si sa venue dans cet Etat est financée en totalité ou en partie par des fonds publics de l'un ou des deux Etats contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus tirés de ces activités ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 18. PENSIONS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur et toute rente versée audit résident ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Le terme « rente » s'entend d'une somme payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période spécifiée, ou qui peut être établie, en vertu de l'obligation d'effectuer ces versements en contrepartie d'un capital suffisant versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, versées par un Etat contractant, l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, subdivisions ou collectivités, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans ce dernier et si la personne physique est résident de cet Etat qui :

- i) Possède la nationalité de cet Etat, ou
- ii) N'est pas devenu résident dudit Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant, ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 de la présente Convention s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. ETUDIANTS

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet Etat.

Article 21. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 de la présente Convention, lorsque leur bénéficiaire, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont alors applicables.

Article 22. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet Etat contractant.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En Estonie, la double imposition est évitée de la façon suivante :

a) Si un résident de l'Estonie perçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Ukraine, l'Estonie accorde, à moins qu'un traitement plus favorable soit prévu par son droit interne :

- i) En déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté en Ukraine;
- ii) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune acquitté à ce titre en Ukraine.

Toutefois, ces déductions ne peuvent en aucun cas dépasser la part de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune en Estonie, calculée avant déduction, qui correspond aux revenus ou à la fortune imposable en Ukraine.

b) Aux fins de l'alinéa a du présent paragraphe, si une société résidente en Estonie perçoit un dividende d'une société résidente en Ukraine, dont elle détient au moins dix pour cent d'actions avec droit de vote, il est compté dans l'impôt acquitté en Ukraine, non seulement l'impôt sur ce dividende, mais également l'impôt sur les bénéfices générateurs des dividendes de la société distributrice.

2. a) Sous réserve des dispositions de la loi ukrainienne concernant l'élimination de l'impôt payable dans un territoire situé hors de l'Ukraine (qui n'en affecte pas le principe général), l'impôt estonien payable au titre de la législation de l'Estonie et conformément à la présente Convention, soit directement soit par déduction sur les bénéfices, les revenus ou le capital imposables à partir de sources situées à l'intérieur de l'Estonie sont considérés comme un crédit pour l'impôt ukrainien calculé par référence aux mêmes bénéfices, revenus ou capital qui permettent de calculer l'impôt estonien.

Ces déductions dans tous les cas n'excèdent pas la partie de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune, calculée avant l'octroi de la déduction et qui est attribuable suivant le cas aux revenus ou à la fortune imposables en Estonie.

b) Lorsque, conformément à une quelconque disposition de la présente Convention, le revenu obtenu ou la fortune possédée par un résident de l'Ukraine est exonéré de l'impôt dans ce dernier pays, pour le calcul du montant de l'impôt sur le restant du revenu ou de la fortune de ce résident, les revenus ou la fortune exonérés sont néanmoins pris en compte.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2 du présent article, les bénéfices, revenus et fortune que possède un résident d'un Etat contractant, qui sont imposables dans l'autre Etat contractant conformément à la présente Convention, sont réputés provenir de sources situées dans cet autre Etat contractant.

Article 24. LIMITATION DES BÉNÉFICES

Nonobstant n'importe quelle autre disposition de la présente Convention, un résident d'un Etat contractant ne reçoit pas le bénéfice d'une réduction ou d'une exonération quelconque des impôts prévus dans la présente Convention par l'autre Etat contractant si le but principal ou un des objectifs essentiels de la création ou de l'existence dudit résident ou de toute personne liée à ce résident était d'obtenir, au titre de la présente Convention, des avantages qu'il n'aurait pas été autrement possible d'obtenir.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. Cette disposition s'applique aussi, nonobstant celles de l'article premier de la présente Convention, aux personnes qui ne sont pas résidentes de l'un ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides résidents d'un Etat contractant ne sont soumis, ni dans l'un ni dans l'autre Etat contractant, à aucune imposition ou obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 de la présente Convention ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants dus versés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette

entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant dont la fortune est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenue ou contrôlée par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont assujetties dans le premier Etat à aucune imposition ni obligation y relative autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2 de la présente Convention, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est résidente ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25 de la présente Convention, à celle de l'Etat contractant dont elle est ressortissante. Le dossier doit être déposé dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraîneraient une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée, et faute de pouvoir elle-même apporter une solution satisfaisante, de régler l'affaire par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Tout accord conclu est mis en œuvre quels que soient les délais fixés dans le droit national des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de résoudre d'un commun accord toute difficulté ou tout doute dans l'interprétation ou à l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 27. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent entre elles les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles du droit interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'il prévoit n'est pas contraire à la Convention, en particulier afin de lutter contre la fraude ou l'évasion fiscale dans le cas de ces impôts. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier de la présente Convention. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux ou les organismes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais

peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative, ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. ENTRÉE EN VIGUEUR

Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par son droit interne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et s'appliquera dans les deux Etats contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus dégagés à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et l'impôt sur la fortune, aux impôts dus pour tout exercice fiscal commencé à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 30. DÉNONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par l'un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants peut dénoncer la Convention par voie diplomatique avec un préavis minimal de six mois avant la fin de chaque année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable dans les deux Etats contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la notification est donnée;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et l'impôt sur la fortune, aux impôts dus pour tout exercice fiscal commencé à partir du 1er janvier de la première année civile suivant celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Tallinn le 10 mai 1996 en langues estonienne, ukrainienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, la version anglaise prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République d'Estonie :

TIIT VÄHI

Pour le Gouvernement
de l'Ukraine :

JEUGENI MARCHUK
